

печені доходи витрачатимуть на їхній розсуд: будівництво доріг, ремонт лікарень, шкіл тощо. У територіальних громадах збільшаться можливості господарювання у своєму селі чи регіоні.

Передбачається, що кошти, зібрані на території місцевої громади, залишатимуться на місці для ефективного управління ними через виконавчий комітет, створений органами самоврядування [6] на власний розсуд. Такий підхід породжує ризики щодо чесного і прозорого розподілу бюджетних коштів, адже представники місцевих органів влади отримують доступ до казначейських рахунків із великими сумами фінансових ресурсів, що не виключає виникнення корупційних ризиків.

Без сумніву, децентралізовані системи здатні забезпечити більшу фінансову стабільність, проте вимагають внесення змін як до Бюджетного кодексу України в частині передбачення розсуду, так і до інших законодавчих актів – у частині посилення відповідальності за неефективне управління та використання коштів місцевих громад.

Список використаної літератури

1. Дамірчиєв М. Правове регулювання публічної фінансової діяльності: порівняльно-правовий аспект : дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.07 / Мушфік Іскандер огли Дамірчиєв. – Харків, 2016. – 399 с.
2. Желтобрюх І. Л. Розсуд в податковому правозастосуванні : дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.07 / І. Л. Желтобрюх. – Київ, 2016. – 193 с.
3. Закон СССР о бюджетных правах Союза ССР и союзных республик от 30.10.1959 г. [Електронний ресурс]. – Режим доступа: <http://www.economics.kiev.ua/download/ZakonySSSR/data04/tex16005.htm>.
4. Воронова Л. Бюджетно-правове регулювання в СРСР / Л. Воронова. – Київ : Вища школа, 1975. – 185 с.
5. Чернадчук В. Д. Бюджетні правовідносини в Україні: теорія, практика та перспективи розвитку [Електронний ресурс] / В. Д. Чернадчук. – Режим доступа: http://uabs.edu.ua/images/stories/docs/SVR/Chernadchuk_VD.pdf.
6. Зубко Г. Ось вам ресурси, ось вам повноваження. Виправдовуйте довіру [Електронний ресурс] / Г. Зубко. – Режим доступа: <http://decentralization.gov.ua/news/item/id/546>.

Солопенко Валентина Василівна

аспірантка

Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВИДАТКІВ НА РОЗВИТОК ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ТА СПОРТУ В УКРАЇНІ

Основні напрями правового регулювання розвитку фізичної культури і спорту в Україні визначені Законом “Про фізичну культуру і спорт”. Проте, як і у кожній сфері, у фінансуванні фізичної культури та спорту виникають проблеми, що потребують негайного розв’язання, для чого ухвалюються відповідні правові акти. Зокрема, недостатній обсяг бюджетного фінансування сфери фізичної культури і спорту в Україні та неефективне залучення позабюджетних коштів стало однією з передумов розроблення та затвердження концепцій.

Так, розпорядженням Кабінету Міністрів України від 31 серпня 2011 р. № 828-р схвалено “Концепцію загальнодержавної цільової соціальної програми розвитку фізичної культури і спорту на 2012–2016 роки”. На сьогодні вона втратила чинність згідно розпорядження Кабінету Міністрів України від 09 грудня 2015 року № 1320-р про схвалення “Концепції Державної цільової соціальної програми розвитку фізичної культури і спорту на період до 2020 року”. Реалізація основних напрямів, передбачених цими концепціями сприяли збільшенню обсягів фінансування сфери фізичної культури та спорту.

Загальна сума видатків держбюджету на 2015 рік, передбачена на бюджетні програми Міністерства молоді та спорту склала 960,5 млн грн. З них на розвиток фізичної культури, спорту вищих досягнень та резервного спорту передбачено понад 634 млн грн, на розвиток спорту інвалідів та їх фізкультурно-спортивну реабілітацію – понад 183 млн [1].

У 2016 році загальна сума видатків держбюджету, передбачена на бюджетні програми Міністерства молоді та спорту складає майже – 1 млрд 420,6 млн грн. З них на розвиток фізичної культури, спорту вищих досягнень та резервного спорту передбачено понад 679 млн грн, на розвиток спорту інвалідів та їх фізкультурно-спортивну реабілітацію – понад 213 млн грн. Крім того, в окремих статтях Державного бюджету України передбачалося виділення понад 441 млн грн на підготовку та участь національних збірних команд в літніх Олімпійських та Паралімпійських іграх у Ріо-де-Жанейро (Бразилія, 2016 р.), а також Юнацьких Олімпійських, Всесвітніх, Європейських іграх, Дефлімпійських іграх [2].

Таким чином, законодавчі та нормативно-правові акти впливають на фінансування фізичної культури та спорту. На наш погляд, саме вдосконалення законодавчої та нормативно-правової бази фізичної культури та спорту в країні сприятиме реалізації стратегії олімпійської підготовки спортсменів і підвищуватиме авторитетність української держави у світі.

Список використаної літератури

1. Міністерство молоді та спорту України: Розподіл видатків держбюджету на 2015 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.dsmsu.gov.ua/index/ua/material/16124>.
2. Міністерство молоді та спорту України: Розподіл видатків держбюджету на 2016 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.dsmsu.gov.ua/index/ua/material/21480>.

Тараненко Катерина Юріївна

аспірантка кафедри публічного права

Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича

ПРИРОДА ПОДАТКОВО-ПРАВОВОГО ПАТЕРНАЛІЗМУ: ВІД КЛАСИЧНОГО ДО НЕКЛАСИЧНОГО ПІЗНАННЯ

Друга половина ХХ ст. ознаменувалася усвідомленням необхідності переходу від класичних до некласичних стандартів науковості, від етатизму до антропоцентризму, та перетворення людини із простого глядача, що пасивно реєструє процеси, що відбуваються в природі та суспільстві, в ак-